

๒๔ การทำงานเป็นทีม

ลูกเป็นคนไทยบ้านเกิดอยู่จังหวัดยโสธร ปัจจุบันสร้างบารมีอยู่ที่ประเทศญี่ปุ่น ลูกมีเพื่อน กัลยาณมิตร ๒ คน ที่สร้างบารมีด้วยกันมาตลอด เราทั้ง ๓ คน ตั้งใจจะเป็นผู้นำบุญชวนคนมาทำบุญ โดยนิมนต์พระมาทำบุญที่บ้าน แต่ก็มักจะมีปัญหา คือความคิดของเรา ๓ คน ไม่ลงรอยกันเลย ทำให้งานไม่สำเร็จ จะต้องแก้ไขอย่างไรและเราทั้ง ๓ คน เคยสร้างบารมีร่วมกันมาอย่างไรคะ

คุณครูไม่ใหญ่

ลูกกับเพื่อนกัลยาณมิตร ๒ คน ได้ทำหน้าที่ผู้นำบุญ แต่ความคิดเห็นมักไม่ค่อยจะลงรอยกันทำให้งานไม่สำเร็จนั้น เพราะต่างคนต่างก็นั่งสมาธิน้อย จึงทำให้ใจไม่ค่อย

ละเอียดย เมื่อใจไม่ละเอียดยจิตก็หายาบ พอจิต
หายาบความคิดก็หายาบ พอความคิดหายาบ
ความเห็นจึงไม่ลงรอยกัน

ดังนั้นจะแก้ไขก็ให้นั่งสมาธิให้มาก ๆ
ใจจะได้หยุด แล้วก็เอือกเย็น อีกทั้งจะได้ยิ้ม
แย้มแจ่มใสเข้าหากัน มานะทิฏฐิจะลดลงเอง
จะยอมกันได้ด้วยความสมัครใจ ข้อขัดแย้งก็จะ
น้อยลงและจะมุ่งไปสู่จุดหมายแห่งการสร้าง
บารมีอย่างเดียว การนั่งสมาธิจะเป็นจุดเชื่อมโยง
ใจไปสู่แหล่งแห่งสันติสุข แหล่งแห่งความ
รักและสามัคคีหวังดีซึ่งกันและกันจะ

ลูกทั้ง ๓ คน ก็เคยสร้างบารมีร่วมกันกับ
หมู่คณะมาแบบกองเสือป่า ที่ผ่านมาก็มักจะ
กระทบกระทั่งกันด้วยคำพูดนี้แหละ ที่จริงก็
แค่พูดดี ๆ กันซะก็หมดเรื่อง เพราะคำพูดดี ๆ
ก็มีอยู่ในตัวของเรา แต่เราไม่ค่อยจะเอามาใช้

เพราะฉะนั้นเดี๋ยวก็งอนกันเดี๋ยวก็กลับ
มาดีกัน ในชาติที่ผ่านมาก็เป็นอย่างนี้ ผังนี้จึง

ติดตัวมา ชาตินี้ลูกทั้ง ๓ คน ถ้ารักจะไปที่สุด
แห่งธรรมด้วยกัน ให้คืนดีกัน รื้อผังนี้แหละลูกนะ
ให้คิดดี ๆ พุทธดี ๆ และก็ทำดีร่วมกัน วัดจะได้
สร้างเสร็จ ถ้าพูดกระทบกระทั่งกันอย่างนี้แล้ว
เมื่อไรวัดจะเสร็จ เราจะเสร็จก่อนวัด

เรื่องการสร้างวัดจะต้องร่วมมือกันเป็น
ทีมจึงจะสำเร็จได้ จะต้องเอาชีวิตเป็นเดิมพัน
ต้องรักกัน เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน อย่าทะเลาะ
กัน ในจังหวัดที่ลูกอยู่ก็มีผู้มีบุญอยู่จำนวน
หนึ่งที่สามารถรวมตัวกันสร้างวัดให้สำเร็จได้
อย่างอัศจรรย์ ถ้าลูกทุกคนนั่งสมาธิให้มาก ๆ
แล้วอธิษฐานจิตขอให้ผู้มีบุญได้มารวมตัว
สร้างวัดให้เป็นศูนย์กลางในการสร้างบารมีให้
สำเร็จให้จงได้ ให้อธิษฐานจิตบ่อย ๆ ให้นึกคิด
กันอย่างนี้เรื่อย ๆ เดี่ยวความสำเร็จก็จะเกิดขึ้น

๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๙